Tigga blev
Brottsligt
I
Danmark
Och
Är det
Även
2024

Malmös fattiga efter 1536 reformationen och krav på att arbeta

Efter 1536 organiserade man tiggeriet. Man utvärderade vilka eller vem som var värdig att få tigga.
Den Lutherska läran ”arbeta i sitt anletes svett” gällde.
Kunde man arbeta och inte gjorde det? Det var så att det fick konsekvenser om man föll i fel grupp. Tvångsarbete inrättades. I Sverige har vi haft en ”Lösdriverilag” som egentligen uttryckte att det var olagligt att vara utan bostad och att vara fattig. Kvinnor hamnade på arbetsläger och barnen fick arbeta (Arbetsstugor).
I Danmark blev rätten att tigga förbjuden om du var arbetsför. Du tvingades till att tvångsarbeta för föda och husrum.
År 1630 blev det i Köpenhamn helt förbjudet att tigga.
Andra städer följde efter och i Ribe och Odense och möjligen även i Viborg.
År 1708 förbjöds tiggeri i hela Danmark. Traditionen hålls vid liv idag. Två veckors fängelse för tiggeri i Danmark.

Fattighjälpen organiserades och främst utgick hjälpen så att de fattiga fick mat.

Man hade även tänkt på vem som skulle betala för den här hjälpen.
Det infördes en skatt på en procent för vissa medborgare.

Även frivilliga gåvor fanns och organiserat via kyrkan och präster.

Man delade in de fattiga i tre olika klasser och det handlade egentligen om hur man på den tiden betraktade graden av behov av hjälp.

Danska staten hade 1522 en enkel lösning på tiggarnas situation.

I lag infördes ovärdigt tiggande och värdigare tiggande.

Från 1570 beordrades att lösdrivare skulle fångas in för att sedan föras till Köpenhamn och där skulle de sättas i tvångsarbete.

Arbeten i tukthusen förekom och vid olika befästningspunkter mot den svenska gränsen.

Så det skulle tekniskt kunnat ha förekommit tvångsarbetande på exempelvis Malmöhus fästning.

1558 var det även tillåtet för allmänheten att fånga in lösdrivare och att sedan låta dessa tvångsarbeta för sitt eget hushåll. Närmast slavarbete med andra ord.
1683 var det organiserat som billig arbetskraft och lösdrivare hamnade på olika tidiga fabriker och fick mat och husrum, men ingen lön.

Präster skulle utrusta värdiga tiggare med ett märke att fästa på kläderna och då såg invånarna att det rörde sig om en värdig tiggare och kunde fatta enklare beslut om man ville hjälpa.

Men några ovärdiga utomstående tiggare, det gick inte för sig och dessa förvisades bort från ens närområde.

Redan 1537 skulle dessa s k utomstående tiggarna förbjudas att tigga och förvisning skulle verkställas. Men tog de anställning då gällde klart inte detta.

1558 hade man även försökt begränsa rörligheten för tiggare och en lag gällde för de som skötte Färgetrafiken och det var förbjudet att låta tiggare åka med Färgorna.
Före Reformationen var det kyrkan som hade ansvaret för fattighjälpen. Det ansågs som en dygd att hjälpa dessa utsatta. Vistelsen i Skärselden blev kortare för den som bidrog.
(Skärselden ett förstadium till Himmelriket)

Tiggarna blev en plåga i Köpenhamn

I Köpenhamn fanns det massor med tiggare under det tidiga 1700 talet och man kunde stöta på dessa över hela staden.

Borgarnas inställning var vänligare än lagstiftarens. Man ansåg att tiggare gav en viss balans i samhället. (Vem vet de kanske kände att det var en påminnelse om att vara tacksam för den egna bättre situationen. Men även för vad som kunde hända om man inte var strävsamma. Kyrkans präster lät ingen glömma detta och i Luthers anda.)

Idag får man inte tigga på offentliga platser som Köpcenter eller gågator. Straffet kan bli minst 14 dagars fängelse.
2017 skärpes lagen ytterligare.

Både i Danmark och Sverige har det varit olagligt att vara fattig och utan arbete och bostad

I Danmark får man fängelse för tiggande på fel platser

Både i Danmark och Sverige har det varit olagligt att vara fattig och utan arbete och bostad

I Danmark får man fängelse för tiggande på fel platser

Malmös fattiga efter 1536 reformationen och krav på att arbeta

Efter 1536 organiserade man tiggeriet. Man utvärderade vilka eller vem som var värdig att få tigga.
Den Lutherska läran ”arbeta i sitt anletes svett” gällde. Kunde man arbeta och inte gjorde det? Det var så att det fick konsekvenser om man föll i fel grupp. Tvångsarbete inrättades. I Sverige har vi haft en ”Lösdriverilag” som egentligen uttryckte att det var olagligt att vara utan bostad och att vara fattig. Kvinnor hamnade på arbetsläger och barnen fick arbeta (Arbetsstugor).
I Danmark blev rätten att tigga förbjuden om du var arbetsför. Du tvingades till att tvångsarbeta för föda och husrum.
År 1630 blev det i Köpenhamn helt förbjudet att tigga. Andra städer följde efter och i Ribe och Odense och möjligen även i Viborg.
År 1708 förbjöds tiggeri i hela Danmark. Traditionen hålls vid liv idag. Två veckors fängelse för tiggeri i Danmark.

Präster skulle utrusta värdiga tuggare med ett märke att fästa på kläderna och då såg invånarna att det rörde sig om en värdig tiggare och kunde fatta enklare beslut om man ville hjälpa.

Men några ovärdiga utomstående tiggare, det gick inte för sig och dessa förvisades bort från ens närområde.

Redan 1537 skulle dessa s k utomstående tiggarna förbjudas att tigga och förvisning skulle verkställas. Men tog de anställning då gällde klart inte detta.

1558 hade man även försökt begränsa rörligheten för tiggare och en lag gällde för de som skötte Färgetrafiken och det var förbjudet att låta tiggare åka med Färgorna.
Före Reformationen var det kyrkan som hade ansvaret för fattighjälpen. Det ansågs som en dygd att hjälpa dessa utsatta. Vistelsen i Skärselden blev kortare för den som bidrog. (Skärselden ett förstadium till Himmelriket)

Danska staten hade 1522 en enkel lösning på tiggarnas situation.

I lag infördes ovärdigt tiggande och värdigare tiggande.

Från 1570 beordrades att lösdrivare skulle fångas in för att sedan föras till Köpenhamn och där skulle de sättas i tvångsarbete.

Arbeten i tukthusen förekom och vid olika befästningspunkter mot den svenska gränsen.

Så det skulle tekniskt kunnat ha förekommit tvångsarbetande på exempelvis Malmöhus fästning.

1558 var det även tillåtet för allmänheten att fånga in lösdrivare och att sedan låta dessa tvångsarbeta för sitt eget hushåll. Närmast slavarbete med andra ord.
1683 var det organiserat som billig arbetskraft och lösdrivare hamnade på olika tidiga fabriker och fick mat och husrum, men ingen lön.

Fattighjälpen organiserades och främst utgick hjälpen så att de fattiga fick mat.

Man hade även tänkt på vem som skulle betala för den här hjälpen.
Det infördes en skatt på en procent för vissa medborgare.

Även frivilliga gåvor fanns och organiserat via kyrkan och präster.

Man delade in de fattiga i tre olika klasser och det handlade egentligen om hur man på den tiden betraktade graden av behov av hjälp.

Tiggarna blev en plåga i Köpenhamn

I Köpenhamn fanns det massor med tiggare under det tidiga 1700 talet och man kunde stöta på dessa över hela staden.

Borgarnas inställning var vänligare än lagstiftarens. Man ansåg att tiggare gav en viss balans i samhället. (Vem vet de kanske kände att det var en påminnelse om att vara tacksam för den egna bättre situationen. Men även för vad som kunde hända om man inte var strävsamma. Kyrkans präster lät ingen glömma detta och i Luthers anda.)

Idag får man inte tigga på offentliga platser som Köpcenter eller gågator. Straffet kan bli minst 14 dagars fängelse.
2017 skärpes lagen ytterligare.